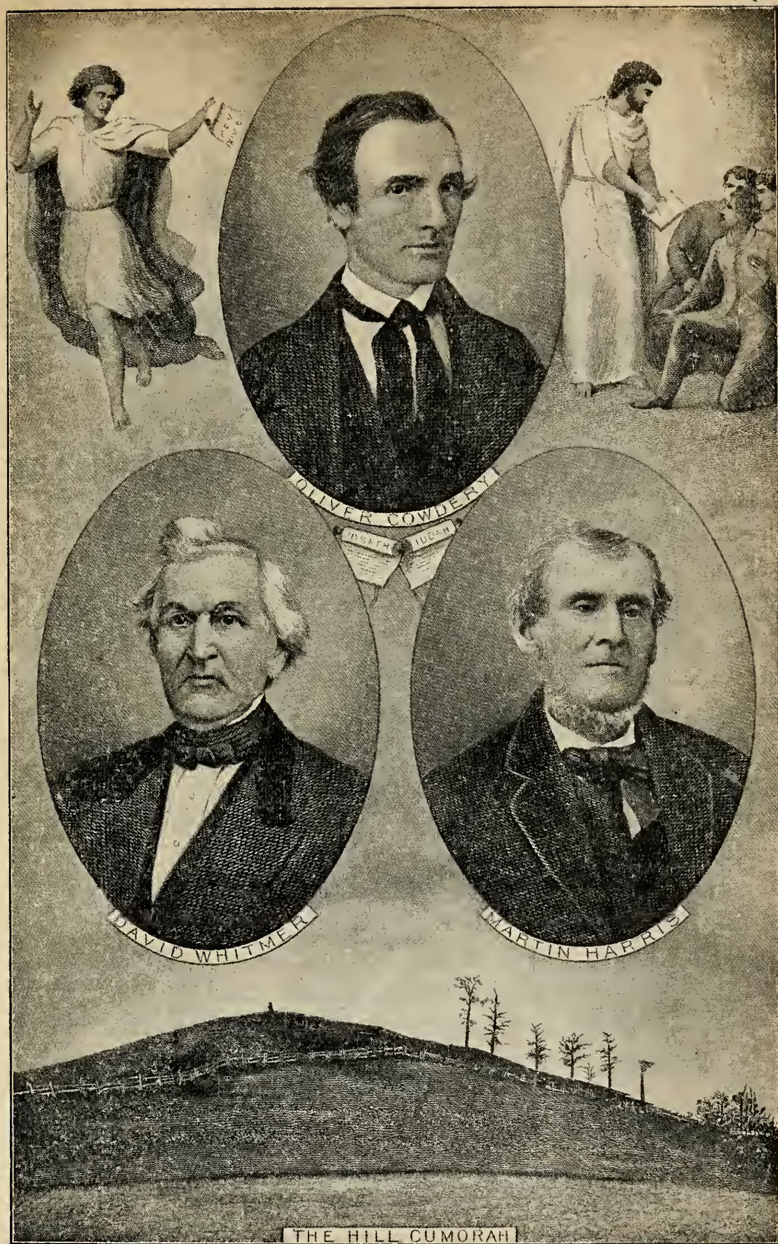

Skandinaviens Stjerne - August 1948

Begyndelsen

Tale af *Albert E. Bowen* den 3. Oktober 1947.

Præsident Smith skitserede i Morges en Smule af vort Folks Historie igennem et Hundrede Aar for os. Han kunde naturligvis kun skitsere det, men ved at tegne Omridset, var han i Stand til at faa os til at tænke, og faa os til at udfylde Omridset fra vor egen Kundskabs Forraad.

Begyndelsen.

Han henledte vor Opmærksomhed paa et Monument, en Bygning paa denne Grund til Ære for »Trækvogn Kompagniet«, som udgik fra Byen Iowa paa Rejse til Salt Lake City. Jeg husker, at min Far har fortalt, at han den Gang, en ung Mand paa 19 Aar, lagde alle sine jordiske Ejendele paa en af disse smaa Vogne og trak eller skubbede den hele Vejen til denne By.

Men Iowa var ikke Begyndelsen. Han var kommet dertil fra Wales, og Wales var heller ikke Begyndelsen. Ej heller var Begyndelsen Nauvoo, hvor Folket begyndte deres March over Sletterne. Bag dette var en Begivenhed i Staten New York, hvor en Dreng knælede ned i Bøn, og hvor, som Svar paa denne Bøn, Himlens Gud kom og bragte med sig en Person, som han præsenterede som sin Søn, og hvem han bad den bedende Dreng lytte til.

Heller ikke dette var Begyndelsen. Vi maa gaa mindst 18 Hundrede Aar tilbage til den Dag, da Stjernen ledte de vise Mænd til Stalden, hvor det himmelske Kor sang »Ære være Gud i det høje«. Ogsaa for dette var der forudgaaende Begivenheder. Men jeg faar ikke Tid at berøre disse. Jeg foretrækker at begynde med denne Begivenhed. Dette var den jordiske Begyndelse, dersom jeg maa bruge dette Ord, paa vore Forfædres Udvandring til dette Land. Det var, da Ordet blev Kød og kom og boede iblandt Menneskene, og ud fra denne Omstændighed stammer Magten, Myndigheden, Læren, Inspirationen, som har paavirket alt indtil denne Tid.

Frelserens Mission.

Barnet i Bethlehem tiltraadte sin store Mission alene. Han gik alene for at blive døbt af Johannes. Han gik alene derfra ind i Ørkenen, hvor han kæmpede sin store aandelige Kamp, og hvorfra han kom ud, triumferende over smigrende Tillokkelser om Stolthed, Ærgerrighed, Selvforherligelse og verdslig Berømmelse, og han hengav sig til den Mission, som Faderen havde indviet ham til. Alene gik han den samme Vej tilbage, og alene gik han fra den ene til den anden og bad dem følge sig, indtil han havde valgt tolv ydmyge Mænd ialt. Han tog dem under sin Vejledning og lærte og uddannede dem, saaledes, at de kunde fortsætte, naar han ikke mere var iblandt dem. Han anerkendte, at hans Budskab var et universalt Budskab, et vedvarende Budskab, ikke blot bestemt i Tiden for hans jordiske Eksistens, men noget, som skulde fortsætte efter, at han selv var gaaet bort. Disse Mænd uddannede han som sine Udsendinge. Med dem alene bebegyndte han at omdanne Verden. Miraklernes Mirakel. det mest forbavsende Mirakel, som nogensinde er udført. Han udførte ikke nogen revolutionær Sejr. Det var ikke hans Fremgangsmaade. Han anerkendte det store Princip, som Henry D. Moyle saa udmærket talte om, enhver Persons Ret til at vælge og bestemme for sig selv, det eneste Princip, hvorpaa Mennesket kan udfolde sin Magt, og vokse til at blive Gud lig. Han var ikke populær, han blev bagtalt, misforstaaet, hans Motiver blev urigtigt fremstillet, og endelig blev han forraadt og dræbt. Det Ideal, han gav Verden, døde ikke. Disse Disciple, som han havde valgt, uddannet og belært, Mænd med menneskelige Skrøbeligheder maatte tage fat og fortsætte; og Disciplene, ydmyge og svage og fulde af menneskelige Ufuldkommenheder, fortsatte med Triumf. De var ikke mere populære, end han havde været. Lærdommene, de kom med, var ikke mere tiltalende end de, der var kommet fra Mesteren selv, men han havde givet dem en af de mest vigtige Opgaver, som nogensinde er givet til Menneskene.

Han havde allerede triumferet over Døden, og ved hans

sidste Besøg hos dem lige førend hans endelige og jordiske Afsked med Disciplene erklærede han: »*Al Magt er mig givet i Himlen og paa Jorden.*« (Matt. 28:18.)

Disciplenes Hverv.

Dette er en Erklæring, som hvad Dristighed og Sikkerhed angaar aldrig er set Mage til i hele Verdens Historie. Det var passende Forord til det store Kald, der var overdraget dem.

»*Gaar derfor hen og lærer alle Folk og gører alle Folkeslagene til mine Disciple, idet I døbe dem i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn, og idet I lære dem at holde alt det, som jeg har befalet eder, og se, jeg er med eder alle Dage, indtil Verdens Ende.*« (Matt. 28:19,20.)

Det var hans Befaling til dem, og han gav Menneskene et stort Løfte:

»*Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst, men den, som ikke tror, skal blive fordømt.*« (Mark. 16:16.)

Det er sandt, at der ogsaa kræves visse andre Ting, men disse følger af Tro. Enhver, som virkelig og oprigtigt tror med Overbevisning i sin Sjæl, vil gøre disse andre Ting, eftersom Roden til alt er Befalingen at tro.

Den første Kirkes mirakuløse Vækst.

Det var ikke nogen pludselig Hændelse, det krævede ca. tre Hundrede Aar, en Periode, tre Gange saa lang, som den Tid, der er forløbet siden vore Pionerere kom til denne By. Men ved Slutningen af den Tid var det det store romerske Rige, der forfulgte Disciplene og kastede dem for de vilde Dyr i de romerske Arenaer, med det faste Fortsæt, at undertrykke dem og ødelægge dem og alle deres Tilhængere. Ved Slutningen af denne Periode paa tre Hundrede Aar var Størstedelen af Folk i det samme Rige oprigtige Tilbedere af Guds Søn.

Naar vi taler om Mirakler, har intet større Mirakel fundet Sted nogensinde, og ingen større Triumf om Troskab er nogensinde blevet optegnet i Historien om dette.

Lad os tænke os, at disse Disciple havde været utro i

deres Hverv, lad os tænke os, at de havde fejlet. Budskabet vilde da ikke have været bevaret for alle Tider, og Verden vilde være blevet nægtet disse vidunderlige Velsignelser, som udstrømmer fra Lærdommene, givet af Menneskenes Frelser.

Dersom De gerne vil vide, hvad de havde mistet, dersom hans Lærdomme ikke var blevet bevaret ved disse Mænds Troskab, prøv da at forestille dem et Billede af alt det, vi maatte slette ud, dersom alle Mesterens Lærdomme blev taget bort.

Kristne Nationers Indflydelse.

Disse Disciple maatte begynde fra Bunden. De maatte faa Folk til at acceptere Jesus. Det var til ingen Nytte, at prøve at faa Folk til at antage hans Lærdomme eller formane dem til at efterleve dem, med mindre de først kunde omvende Folk til at tro paa ham. Deres første Opgave var at faa Folk til at tro paa, at Jesus var Kristus, og jeg sagde for et Øjeblik siden, at i Løbet af tre Hundrede Aar havde Størstedelen af det romerske Folk antaget Ordet, og denne Nation, tillige med alle de Nationer, som udsprang af dets Opløsning, Nationerne i den vestlige Verdensdel, som er vokset op siden, har nydt at kalde sig selv kristne Nationer, for at ære Navnet af Guds Søn, som blev korsfæstet.

Dette har været Maalestokken for Fremskridtet blandt Nationerne, Maalestokken, ved hvilken de har plejet og bevaret Principerne for Frihed, den individuelle Mands Rettigheder. Disse Nationer, Verdens kristne Nationer, har siden deres Oprettelse staaet som ledende Nationer blandt alle Jordens Folk. Der har ikke været andre Nationer, som kunde sammenlignes i Fremskridt, Magt og Indflydelse som den, de kristne Nationer har udøvet. Der har aldrig i hele Historien været et Herredømme, som kan sammenlignes med det Herredømme, som Jesus af Nazaret, skønt korsfæstet, udøvede over de kristne Nationer. I hele Verdens Analer findes der ikke nogen Parallel til den Indflydelse og Magt over Folkets Liv i alle Nationer.

Sammenbrudet af den kristne Standard.

Da dette var Tilfældet, maa vi naturligvis antage, at med de store umaadelige Velsignelser, som kom til disse Nationer, vilde de have været tro til deres Arv, at de ville have fortsat med ærbødig Agtelse for Navnet paa den, fra hvem disse aktive Lærdomme kom. Uheldigvis synes dette at være en Fordusættelse, som vi ikke er tilladte at hengive os til.

Der er nu kommet et hjerteskærende Sammenbrud af alle de kristne Nationers Standarder. Skeptisme, Selvtilfredshed, Ateisme, en Fornægtelse af Jesu Kristi Guddommelighed har fortrængt Troen, og Faldet fra de moralske Standarder er kun det naturlige Resultat for Sammenbrudet af Troen.

Der er een Ting, som vi kan være sikre paa, og det er Evangeliets Lærdomme, det tyvende Aarhundredes Evangelium, om jeg saa maa sige, er det samme, som blev givet i det første Aarhundrede. Evangeliet forandres ikke, selv om Maaden og Tekniken i at præstere det muligvis er forandret. Dets Grundprincipper forandres ikke.

Dersom Verden var forblevet trofast, hvis de kristne Nationer havde holdt fast ved deres Tro, vilde vi ikke have haft de sidste to store Krige, som brød ud lige i Hjertet af Kristendommen. Det kommer af at lære, at der ikke er nogen Guddom, som man maa ære, at alle Trosbekendelser ligner hinanden, og for at være kosmopolitisk, maa man acceptere dem alle og give dem alle samme Værdi.

En lærd Doktors Forslag.

Jeg har her i min Haand et Udklip, som jeg for nylig har taget fra en Avis, i hvilken en lærd Doktor taler til en Gruppe hengivne kristne Mennesker, og øjensynlig paa en Maade, der passede med deres aandelige Udvikling. Han beskylder Kristendommen for aandeligt Hovmod og foreslaar, at den opgiver dens Krav paa Monopolisme paa Vejen til Frelse. Her er nogle af hans nøjagtige Ord:

»*Kristendommen har været skyldig i aandeligt Hovmod, der strækker sig over hele Verden, som beskylder alle andre*

Religioner for at være falske, og hævder, at kun naar hele Menneskeheden accepterer den eneste sande Religion, kan der være Haab om en verdensudstrakt Co-Operation og Fred. Dette er aandelig Imperialisme og er ude af Mode i den Verden, vi lever i i Dag, ligesom enhver anden Form for Imperialisme er ude af Mode«.

Han siger videre: »*Kun ved at anerkende den grundlæggende menneskelige Ligestillethed af alle Religioner bliver det muligt at opnaa en Verdens Sammenslutning af Tro, som kan inspirere Mennesket i dets Anstrengelser for at skabe et tilfredsstillende Verdens Samfund.*«

Den gode Doktor er hverken enig med Kristus eller Historien.

Religion er aabenbaret af Gud.

Hvad bliver der af Gud og Kristus i en saadan Religion? Den Slags Erklæringer bringer os Ansigt til Ansigt med Spørgsmaalet: »Hvad er Religion i Virkeligheden? Er det noget, Menneskene laver for sin egen Behageligheds Skyld, en Genstand, som kan forandres efter Tidernes Sindsstemninger, eller er det noget, som Gud aabenbarer, som en evig Sandhed, et Grundlag for vor Opførsel og en Vejledning i vort Liv.«

Naar Gud lukkes ude, strømmer Ateisme, Skepsisme, Kynisme ind, og naar de strømmer ind, indtræffer en naturlig Nedbrydning af de Standarder, som Menneskene har levet efter, og det, de bringer med, er Forstyrrelse og Degradation, saaledes som det karakteriserer Verden i Dag.

Idealet for et fuldkomment Liv er ikke noget Fata Morgana, for Jesus kom og tjente som et Eksempel paa et fuldkomment Liv. Ved at iagttage Principerne, efter hvilke hans Liv var indrettet, kan Menneskene ogaa vokse til Fuldkommenhed. Der findes ikke højere Kald eller Pligter i Dag, end at Kirken skulde lære Tro paa ham og bevare den i Menneskenes Hjerter, uden Hovmod eller Pralen, men med Tolerance og Ydmyghed. Maa vi være værdige til denne Tillid ved at lære, hvad Jesus lærte, at der er en Tro, en Gud og en Daab, og at Jesus er Kristus. Maa Gud give os den Kraft, vi trænger til; jeg beder i hans Navn. Amen!

Ungdom — giv Agt!

Udarbejdet og oversat fra »The Church News L. D. S. Service Men's Edition«.

Gang paa Gang diskuterer Kirkens Medlemmer, hvorvidt de unge bør gifte sig uden for Kirken eller ej. Mange siger, at de synes hellere at de unge maa gifte sig med en udenfor Kirken og blive lykkelig end at gaa ene hele Livet. Dette gælder især de unge Kvinder, idet der jo her, som alle andre Steder, er flere Kvinder end Mænd. Men, det store Spørgsmaal rejser sig, har de nogen som helst Garanti for at de bliver lykkelige?

Lad os høre, hvad Kirken siger om dette Spørgsmaal.

Kirkens Ledere har gennem Tiden raadet Kirkens Medlemmer til at gifte sig med Medlemmer af Kirken. Præsident Joseph F. Smith prædikede flere Gange over dette Emne og han sagde, at Katolikker skulde gifte sig med Katolikker, Methodister med Methodister, Baptister med Baptister og Sidste Dages Hellige med Sidste Dages Hellige, dersom de ønskede at leve et lykkeligt Liv.

Statistikker, som er foretaget over Skilsmisser, viser, at et meget stort Antal Ægteskaber ender med Skilsmisse grundet paa religiøse Uoverensstemmelser. Mange Dommere i Skilsmisseretten har udtalt nøjagtig de samme Ord som Præsident Smith, at et Par burde have den samme religiøse Baggrund, naar de gifter sig.

Dette er ikke en ny Lærdom. Moses talte og lærte det samme i det gamle Israel. Da han førte Israellitterne til Kanaens Land levede der andre Folk, som troede paa andre Guder, og som ikke anerkendte Israels Gud. Herren talte da saaledes gennem Moses:

»Du maa ikke besvogre Dig med dem, Du maa hverken give en af deres Sønner Din Datter eller tage en af deres Døtre til Din Søn; thi saa vil de faa Din Søn til at falde fra Herren, saa at han dyrker andre Guder, og Herrens Vrede vil blusse op imod eder, og han vil udrydde Dig i Hast«. 5. Mos. 7: 3—4.

Vi skulde før vi gifter os erindre, at Ægteskabet er en af de frelsende Ordinancer i Evangeliet. Vi tror, at Vielsen skulde finde Sted i Templet af en Guds Tjener, som har den rette Autoritet, og at der i Forbindelse med denne Cermoni gives de Personer, som vies, forskellige Velsignelser, som er af frelsende Vigtighed for dem, og uden hvilke de ikke kan modtage deres Ophøjelse.

Eftersom et Ikke-Medlem af Kirken ikke kan gives Adgang til Templet, er det derfor nødvendigt, at det Par, som ønsker

at modtage Velsignelserne i Templet, er gode Medlemmer af Kirken.

Dette er, hvad Kirken mener om dette Spørgsmaal. Vi har ingen Garanti for, at en Kvinde eller Mand, som gifter sig udenfor Kirken, vil faa sin Ægtefælle i Kirken, og som Følge deraf kan ingen af dem modtage de Velsignelser, som Kirkens Medlemmer modtager ved at gaa gennem Templet. Hvem har Raad til at forspilde disse Velsignelser, maaske for al Evighed?

Kredslærernes Budskab

Kærlighed i Hjemmet.

Ligesom den grønne Plante visner, naar den mangler Vand, saaledes visner Mennesket aandeligt, naar det ikke faar tilstrækkelig Kærlighed.

Der er alt for lidt Kærlighed i Verden i Dag, der er alt for lidt Kærlighed i Hjemmene. Hvor kan vi nogensinde tro, vi faar Fred i Verden, naar vi ikke kan holde Fred i Hjemmet.

Ingen virkelig Sidste Dages Hellig tillader Ufred i sit Hjem, tværtimod skulde Hjemmet være det Sted, hvor baade Familiens unge som gamle Medlemmer helst opholder sig naarsomhelst, Tiden tillader det. Forældre kan ikke forlange, at Børnene gerne opholder sig i Hjemmet, dersom Forældrene skændes og mundhugges, eller kommanderer med Børnene ustandselig. De ædleste og bedste Mennesker er som Regel vokset op i kærlige Hjem, og saadanne Mennesker betragter altid deres Forældrde med Ærbødighed og Kærlighed, og deres Stræben gaar ud paa at danne et Hjem for deres egne Børn i Lighed med deres egne Barndomshjem.

Hidsighed, Skælden og Kommando burde ikke høre hjemme i et Sidste Dages Hellig-Hjem. Dersom man fra Begyndelsen har opdraget sine Børn paa en kærlig og dog bestemt Maade, vilde den Slags aldrig være nødvendig. Skal man irettesætte, kan det udmærket ske paa en kærlig Maade, ved at forklare Børnene, hvormed de har forløbet sig, og hvorfor de ikke maa gøre det oftere. Mange mener,

at Lussinger og Klø er det eneste, der hjælper. Prøv at undersøge, om ikke blot det er blevet en grim Vane, at lange en Lussing ud i Tide og Utide. Det er selvfølgelig langt hurtigere og nemmere, at stikke Barnet en saadan, uden at give sig Tid til at høre nogen Forklaring, end at sætte sig ned og tale alvorligt og kærligt med Barnet, og samtidig faar man saa maaske Afløb for sit eget daarlige Humør. Men tror De, at Herren har givet Dem de smaa Børn, for at De kan faa Afløb for deres eget daarlige Temperament, og tror De, at De opdrager dem til kærlige, omgængelige Mennesker paa denne Maade. Det er et Spørgsmaal, der er værd at tænke over.

Præsident George Albert Smith har sagt:

»Kan man ikke faa Menneskene til at gøre det man ønsker af dem ved Kærlighed, er der ikke andre Maader.«

Hvert eneste Menneskebarn, der er født til denne Jord, higer efter Kærlighed, og naar det faar for lidt, eller slet intet, saa visner det aandeligt, eller vokser sig skæv og kroget, ligesom Planten uden tilstrækkelig Vand, og saa har vi de mange asociale Individer, som er ved at tage Overhaand i Verden i Dag. Tyve, Mordere, Børnemishandlere, Løgnere, Saddister o. s. v., alle har de været smaa Børn, og det store Spørgsmaal er, om de, dersom de havde faaet tilstrækkelig Kærlighed og Forstaaelse i Barndommen, var visnet og vokset saa forfærdende skævt. Tænk over det, for Verdens Fremtid afhænger i høj Grad af dette Spørgsmaal.

Gør dit til, at ingen af din Families Medlemmer visner. Giv al den Kærlighed, du kan overkomme, og du vil selv modtage Kærlighed igen, og det er lige saa nødvendigt for din videre Vækst, som Regnen for Planternes.

Arlin.

Retfærdighed

Lige Ret for Mand og Kvinde,
rig og fattig, Folk og Drot,
Læg og Lærd, men ingen Sinde
lige Ret for ondt og godt.

C. Hostrup.

Henvisninger til Mormons Bog

Vi opgav i sidste Stjerne, at der hver Maaned vilde komme Henvisninger til Mormons Bog over forskellige Emner i Stjernen hver Gang. Vi vil her samtidig gerne gøre Dem opmærksom paa, at Seniorklassens Lektiekursus i Ungdomsforeningen fra 1. September er bygge over disse Henvisninger. De kan altsaa selv foretage et Forudstudium, hvilket vil give et langt bedre Grundlag for Seniorklassens Diskussion.

Engles Betjening.

1. En Engel irettesætter Laman	1. Neph. 3:29.
2. Engle tjener Mennesker	1. Neph. 11:30.
3. En Engel viser sig for Amulek	Alma 10:7.
4. Herren taler ved Engle	Alma 32:23.
5. Satan kan vise sig som en Engel	Alma 30:52.

Amerika, det forjættede Land.

1. Skulle ikke overvindes	2. Neph. 1:6—9.
2. Frihedens Land for de retfærdige	2. Neph. 10:10—14.
3. Amerika givet til Nephitter og Josephs Sæd	2. Neph. 10:19.
4. Udvalgt fremfor andre Lande	Jak. 5:43.
5. Landet forbandet paa Grund af Ondskab	Alma 45:16.
6. Ejendomsland for Josephs Sæd	3. Neph. 15:12—13.
7. Fri for Fangenskab	Ether 2:12.

Jeg ønsker at vide:

Spørgsmaal:

Jeg har en Undersøger, som er ved at blive interesseret i at undersøge Kirkens Lærdomme. Vil De opgive mig, hvilke Bøger, der vil være gode at give Ham at læse. Jeg kunde lide at give Ham to, som vil være af virkelig Værdi og Hjælp.

Svar:

Vi anbefaler Mormons Bog som værende en af de bedste Bøger, som en Person kan læse i Forbindelse med vores Kirke. Giv den til Deres Ven, og anbefal ham at læse Moronis Ord i det sidste Kapitel, hvor han lover den, der læser denne Bog, et Vidnesbyrd om Sandheden. En anden Bog, som er god at forære bort, er »Trosartiklerne«. Til mere intellektuelle Personer kan anbefales »Fornuftsmæssig Theologi«.

Trosartiklerne

8. *Vi tror, at Bibelens Indhold er Guds Ord, for saa vidt som det er rigtigt oversat. Vi tror ogsaa, at Mormons Bogs Indhold er Guds Ord.*

Det paastaas, at Mormonerne ikke tror paa Bibelen, at de forkaster den og sætter Mormons Bog i Stedet, og den bliver ofte kaldt Mormonbibelen. Ikke desto mindre tror De sidste Dages Hellige alligevel, at Bibelen, de jødiske Skrifter, Det nye og det gamle Testamente, er Guds Ord, og til denne henviser de og forsvarer de deres Lærdomme fra. Den er for dem en Autoritet med Hensyn til Tro, Moral og Kirkens Ledelse, men de overser ikke det Fakta, at der er Fejltagelser og uakkurate Oversættelser. Desuden kan der ikke kommes uden om, at der er udeladt hele Bøger og Skrifter fra den Samling af Bøger, kaldet Bibelen. Unøjagtighederne fremkommer af fejl Oversættelse paa den ene Side og paa den anden, Udeladelsen af hele Bøger og Skrifter af Samlingen er fremkommet ved, at der her og der er fjernet lidt af de hellige Tekster for at fremme sekteriske Hensigter, og det gør det nødvendigt at sige, med Hensyn til deres Tro paa Bibelen, at de akcepterer den som Guds Ord, for saa vidt den er rigtigt oversat, for saa vidt det er en Samling af Bøger, der er uforandret i Teksten og hvis Oversættelse er akkurat.

Ved at sige, at de Hellige ogsaa tror, at Mormons Bog er Guds Ord, mener de naturligvis, at den er et Bind af Skrifter af lignende Autoritet som Bibelen. Moderne Kristendom vil have Verden til at tro, at Bibelen alene indeholder alle Guds Aabenbaringer. Men det er klart, at ikke alene den østlige Halvkugle, men ogsaa den vestliges Beboere var Guds Børn, skønt den vestlige Halvkugles Befolkning var ukendt i Europa indtil for lidt over 400 Aar siden. Her eksisterede Riger, og Civilisationer rejste sig og forsvandt, og under disse Tildragelser levede og døde Hundrede Millioner af Guds Børn; og dersom vi skal acceptere de orthodokse kristne Synspunkter med Hensyn til Aabenbaringer,

saa levede alle disse uden Kundskab om Gud, uden Aabenbaring om hans Eksistens, Karakter eller Handlinger og uden Kundskaber om Jesus Kristus. Mormonismen lærer ikke et saa fejlagtig Synspunkt med Hensyn til Guds Fordeling af Aabenbaringer blandt sine Børn. Den fastholder, at Gud aabenbarede sig til sine Børn paa den vestlige Halvkugle, saavel som til dem paa den østlige, at han sendte Profeter og viise Mænd iblandt dem, til at undervise dem om hans Veje, og til at bekendtgøre hans Hensigter med Hensyn til dem; og endelig besøgte den opstandne Forløser, Guds Søn, Folket paa den vestlige Halvkugle og gjorde dem bekendt med Jesu Kristi Evangeliums Fylde. Meget af dette var nedskrevet af inspirerede Mænd, og da Anarkiet fik Overhaand, og Riger og Civilisationer forsvandt, og Barbari bredte sig over Landet, blev disse hellige Optegnelser skjult sikkert, indtil Herren tillod dem at komme frem under passende Omstændigheder gennem Joseph Smith.

Mormons Bog er saaledes et Bind af Skrifter; ikke nogen Erstatning af Bibelen, ikke fortrængende den paa nogen Maade, men en Røst af en hensovet Nation, som taler om det foregaaende, ud af den vestlige Verdens Støv bærer den Vidnesbyrd om de samme store Sandheder, som Bibelen gør, vidnende, at Herren er Gud, at Jesus er Kristus, og at Evangeliet er Guds Kraft til Frelse for hele Menneskeheden.

Henvisninger:

(Andre Aabenbaringer end dem i Bibelen) Joh. 21:25. — Ap. G. 17:26-27. — Joh. 10:16. — Hos. 8:11-12. — Ezek. 37:15-28. — Es. 29:9-24.

(Bøger, som er gaaet tabt) 1. Krøn. 29:29. — 2. Krøn. 9:29 og 12:15. — 1. Sam. 10:25. — 1. Kong. 4:32-33. — Ef. 3:3. — Kol. 4:16. — 1. Kor. 5:9.

Thi se, sandelig, sandelig siger jeg Dig, Tiden er snart for Haanden, da jeg skal komme i en Sky med Kraft og stor Herlighed......, og dersom Du er trofast, se, da er jeg med Dig, indtil jeg kommer. Pagtens Bog 34: 7, 11.

„Det store Fyrretræ“

(Oversat fra den engelske Bikubebog.

Tæt ved en lille Sø stod et meget højt og rankt Fyrretræ. Dets Grene rakte vidt omkring, og alle beundrede dets Skønhed. Ved dets Fod spirede et lille nyt Grantræ frem. En Dag stod det lille Grantræ og betragtede sine Omgivelser, og nu fik det Øje paa det store Fyrretræ, og det tænkte: »Aa, hvor vilde jeg ønske, at jeg kunde blive lige saa højt og rankt og skønt som dette Træ,« og det store Træ blev et Symbol for Grantræet paa Vækst og Skønhed, værdig til Efterlignelse.

En Nat hviskede Fyrretræet: »Lille Træ, lille Træ, kan du høre mig? Er der noget, jeg kan gøre for dig?« Grantræet rettede sig og sagde: »Aa, ja, jeg har set paa dig gennem lang Tid; fortæl mig, hvordan man bliver saa høj og rank som du?« Fyrren svarede: »Vel, det er ikke saa svært at fortælle, hvad man skal gøre, men det vil blive svært for dig at gøre det! Dersom du ønsker at vokse høj, lige og stærk, saa maa du prøve at se opad hver Dag og ikke lade noget bøje eller knække dig. Du maa ønske af al din Magt, at blive et af de bedste Træer, og saa vokse, vokse og vokse.«

Grantræet tog mod Raadet, og hver Dag forsøgte det at se opad, ligesom det store Træ. Om Natten undersøgte det sin Stamme, for at se, om den var lige. Da Vinteren kom, og Stormen forsøgte at knække det lille Grantræ, var det store Fyrretræ der til at tage af for Stormen. Da alt var blevet stille igen, mumlede Fyrretræet: »Det var en haard Storm, lille Træ, men du bliver stærk af at kæmpe imod den.« Grantræet gjorde sit bedste, og det takkede sin Skaber, fordi det havde noget saa stærkt, som det store Fyrretræ, til at lede og hjælpe det.

Der gik Aar, og det voksede op, saa at dets Grene nu kunde naa det store Træs Grene. Da tænkte det: »Nu er jeg naaet højt nok.« Men Fyrretræet skændte: »Vær dog ikke tilfreds med at staa dernede, fortsæt med at vokse og

komme opad.« Sommetider hviskede Grantræet, idet det forsøgte at komme højere opad: »Store Fyrretræ, holder du da aldrig op med at vokse?« Men Symbolet paa Styrke, Fyrretræet, smilede og sagde: »Jeg vil aldrig blive stor nok, lige meget, hvor høj jeg bliver.«

En Dag i Foraarstiden saa Grantræet ned og opdagede en lille Frøplante, som voksede nær ved dets Stamme, og det hørte Planten sige til en lille lyserød Blomst: »Se det Grantræ, jeg vil vokse ligesom det.«

De, som boede i Nærheden, saa ud af Vinduerne og saa de fire Venner, Fyrretræet, Grantræet, Frøplanten og Blomsten, og de lærte en Lektie om Styrke, Skønhed, Mod og Hjælpsomhed gennem Stræben. »Ogsaa vi,« sagde de, »vil prøve at se opad hver Dag, og ikke lade noget bøje eller knække os; ogsaa vi maa forsøge at vokse ved Hjælp af en, som er større og stærkere end vi.«

Og om det skulde ske, at I maatte arbejde alle eders Dage med at raabe Omvendelse til dette Folk, og kun bragte een Sjæl til mig, hvor stor skal da ikke eders Glæde være med ham i min Faders Rige. Pagtens Bog 18:15.

Fra Missionsmarken

Udflugt i Esbjerg.

Tirsdag den 29. Juni havde Ungdomsforeningen i Stedet for det sædvanlige Møde arrangeret en lille Tur ud i det fri. Man startede fra Kirken Kl. 7½ i Rutebil, og Turen gik først ned langs Havnen, hvor man bl. a. saa det nye Skib »Friendship« og derefter ud i Esbjergs Omegn. Til sidst sluttedes der i Vognsbølparken med forskellige Lege, saasom »To Mand frem for en Enke«, »Tag fat« o. s. v. Det var en udmærket Tur.

G. Aa.

Københavns Bikubepigers Fest.

Torsdag den 1. Juli afholdt Københavns Bikubepiger en Festaften. De ti Bikubepiger udførte hele Programmet og bl. a. et lille Skuespil »Det sorte Faar«, som gjorde stor Lykke. Der var en fin Fiskedam med mange gode Ting, som var blevet foræret, samt Auktion. Baade Fremmede og Søskende fik et

godt Indtryk af dette specielle Arbejde i Ungdomsforeningen. Aftenen gav et Overskud paa 235 Kr., som skal bruges til Materialer og Mærker i Fremtiden. *I. B.*

Daab:

KØBENHAVN: Den 2. Maj blev følgende døbte i Aalborg: Mette Marie Charlotte Olsen blev døbt af Missionær Dean L. Maughan, Haandsp. af Missionær Ray W. Hansen. Karen Kirstine Olsen Nielsen blev døbt af Missionær Dean L. Maughan, Haandsp. af Missionær Ray W. Hansen.

AALBORG: Den 22. Maj 1948 blev følgende døbte: Inger Elisabeth Bendtsen døbt af Missionær Axel F. Andreasen, Haandsp. af Missionspræsident Alma L. Petersen. Emilie Louise Sørensen blev døbt af Missionær Axel F. Andreasen, Haandsp. af Distriktspræsident Henry Løjborg. Oda Margrethe Hansen blev døbt af Missionær Edsel Jørgensen, Haandsp. af Missionær Keith Petersen. Edmund Hansen blev døbt af Missionær Edsel Jørgensen, Haandsp. af Missionær Keith Petersen. Else Marie Stricker Hansen blev døbt af Missionær Edsel Jørgensen, Haandsp. af Missionær Keith Jørgensen, Johannes Evald Stricker blev døbt af Missionær Edsel Jørgensen, Haandsp. af Missionær Keith Petersen. Christine Sahl, Løgstør, blev døbt af Missionær Ferrel G. Nelson, Haandsp. af Missionær Dean Maughan.

HOBRO: Samme Dag blev Ole Larsen døbt af Missionær Jay Jensen, Haandsp. af Missionær Reed Durtschi.

ODENSE: Den 25. April blev følgende døbte: Birgit Christensen blev døbt af Ældste Victor R. Petersen, Haandsp. af Missionær Rulon T. Burton. Kjeld Grundal Damsted Nielsen blev døbt af Missionær Lloyd Felsted, Haandsp. af Missionær Merlin G. Meyers. Jens Marius Hansen blev døbt af Højpræst Edward P. Larsen, Haandsp. af Missionær Jay Norman Jeppsen. Svend Erik Hansen blev døbt af Højpræst Edward P. Larsen, Haandsp. af Missionær Dean Berry. Helga Nielsine Petrea Hansen blev døbt af Missionær Theo D. Andersen, Haandsp. af Missionær Gaylen S. Young. Hans Søren Hansen blev døbt af Højpræst Edward P. Larsen, Haandsp. af Missionær Christian Jensen. Grethe Krabek Hansen blev døbt af Missionær Homer D. Whittier, Haandsp. af Præsident Alma L. Petersen.

AARHUS: Den 29. April blev Johanne Dorthea Museth Nielsen døbt af Grensforstander Frede Thomsen, Haandsp. af Distriktspræsident Aage Boeslund.

KØBENHAVN: Den 23. Maj blev Marion Als døbt af Ældste Richard Gregersen, Haandsp. af samme. Den 31. Maj blev følgende døbte: Kirsten Anette Rafn Hansen døbt af Missionær Dale R. Hawkins, Haandsp. af samme. Sonja Meyer Sørensen blev døbt af Missionær Grant A. Stucki, Haandsp. af Missionær Grant Lee Hansen. Erling Poul Sørensen, døbt af Missionær Grant A. Stucki, Haandsp. af Missionspræsident Alma L. Petersen. Anni Nielsine Rasmussen, døbt af Missionær Grant A. Stucki, Haandsp. af Missionær Edward P. Larsen. Inge Sofie Rasmussen, døbt af Missionær John D. Christiansen, Haandsp. af Missionær John D. Hansen. Ida Sofie Amalie Rasmussen, døbt af Missionær Martin Nielsen, Haandsp. af Ældste Harry Petersen. Pouli Immanuel Eljen Rasmussen, døbt af Missionær Herbert Petersen, Haandsp. af Ældste Alfred Hansen. Inge Margrethe Meyer Sørensen, døbt af Missionær John D. Christiansen, Haandsp. af Grensforstander Christian Madsen. Elin Kristine Meyer Sørensen, døbt af Missionær Elvin Lunt, Haandsp. af Distriktspræsident Enoch Andersen. Gudrun Karla Meyer Sørensen blev døbt af Missionær John D. Christiansen, Haandsp. af Missionspræsident Alme L. Petersen. Den 18. Juni blev Genowewa Pazi Nørregaard døbt af Missionær John D. Christiansen, Haandsp. af Missionspr. Alma L. Petersen.

Vi ønsker de nye Medlemmer til Lykke og velkommen i Kirken.

Velsigelser:

SILKEBORG: Den 6. Juni blev Jens Enevold Nielsen og Anna K. Nielsens lille Søn, født den 11. Januar 1945, velsignet af Missionær William H. Tingey jr. og givet Navnet Banø Ray Nielsen. Samme Dag blev Heinrick Sand Andersen og Agnes Viola Andersens lille Søn, født den 15. April 1943, velsignet af Grensforstander Aage Pedersen og fik Navnet Henrik Kristian Sand Andersen.

HJØRRING: Den 30. Maj blev Jens Peter Rich. Nielsen og Mary Johanne Soelberg Nielsens lille Søn, født den 9. Jan. 1948, velsignet af Missionær LaMar Nef og givet Navnet Erik Nielsen.

AARHUS: Den 13. Juni 1948 blev Johannes Martin Nielsen og Petrine Marie Thomsen Nielsens lille Søn, født den 19. Jan. 1948, velsignet af Grensforstander Frede Thomsen og givet Navnet Per Olaf Nielsen.

AALBORG: Den 23. Maj blev Chr. Holm Bendtsen og Inger Elisabeth Bendtsens lille Søn, født den 15. Okt. 1943, velsignet

af Missionær Axel F. Andreasen og givet Navnet Jørn Holm Bendtsen. Samme Dag blev Chr. Holm Bendtsen og Inger Elisabeth Bendtsens anden lille Søn, født den 6. Februar 1948, velsignet af Missionspræsident Alma L. Petersen og givet Navnet Ole Holm Bendtsen. Samme Dag blev Jens Anker Larsen og Inge Vibeke Larsens lille Datter, født den 12. Sept. 1947, velsignet af Grensforstander Arnold J. Bukke og givet Navnet Jette Larsen.

KØBENHAVN: Den 6. Juni blev Carl Johan Sørensen og Isa F. Sørensens smaa Tvillingedøtre, født den 31. Maj 1944, velsignet af Grensforstander Christian Madsen og givet Navnet Anette Sørensen og velsignet af Missionspræsident Alma L. Petersen og givet Navnet Inge-Lise Sørensen.

Ordinationer:

AALBORG: Den 6. Juni 1948 blev Reinholdt F. Sandberg ordineret til Lærer af Ældste Emil Sandberg. Samme Dag blev Henry Holger Sørensen ordineret til Diakon af Grensforstander Arnold J. Bukke.

SILKEBORG: Den 6. Juni blev Heinrick Sand Andersen ordineret til Diakon af Missionær George W. Felsch.

RANDERS: Den 24. Maj blev Leif Henning Elkjær Petersen ordineret til Diakon af Missionær William S. Newbold. Samme Dag blev Christian Børge Frandsen ordineret til Præst af Missionær Douglas Reed.

HELSINGØR: Den 6. Maj blev Bent Hall Mouritsen ordineret til Præst af Missionær Lyle S. Hintze.

Dødsfald:

KØBENHAVN: Den 1. Juni 1948 døde Carl Hjalmar Johnsson. Broder Johnsson blev 67 Aar gammel og han har været Medlem af Kirken i 10 Aar. Ære være hans Minde.

Emigrationer:

AALBORG: Den 9. Maj emigrerede følgende fra Aalborg til Salt Lake City: Elmer Georg Mørch, Mary Birgitte Mørch, Sally Johanne Mørch, Bent Jørgen Mørch, Harry Guglielmetti, Edith Guglielmetti, Tove Guglielmetti, Keld Guglielmetti, Bjarne Guglielmetti, Jens Alvin Olsen, Inga Flyvbjerg Olsen, Jonna Solveig Olsen, Vibeke Inger Olsen, Britta Inger Klitgaard, Valdemar Christensen, Anna Christensen, Valdemar Werner Christensen.

HJØRRING: Rudolf Peter Jørgensen emigrerede fra Hjørring til Margrath, Kanada.

RANDERS: Astrid Martha Petersen emigrerede fra Randers til Ontario, Kanada.

AARHUS: Den 5. Maj 1948 emigrerede Henning Andersen fra Aarhus til Margrath, Kanada. Den 8. Maj emigrerede følgende fra Aarhus til Margrath, Kanada: Tage H. Møller, Dagmar Kristine Møller, Inger Lise Møller, Anna M. Møller, Karen M. Møller, Else Møller. Den 10. Maj 1948 emigrerede følgende fra Aarhus til Margrath, Kanada: Tage I. Davidsen, Niels Gordon Andersen, Gerda Andersen, Heber Alvin Andersen.

Missionærankomster:

Den 1. Juni ankom følgende Missionærer: Arthur James Harris, Phøenix Arizona, beskikket til at arbejde i Aarhus. Richard Dale Sheed, Farmington, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Forflyttelser:

Den 1. Juni blev følgende Missoinærer forflyttet: Martin Nielsen og Hustru fra København til Aalborg. Robert M. Christensen fra København til Esbjerg. Joseph F. Barton fra Aarhus til Nykøbing F. Mark A. Fowler fra Nykøbing F. til Esbjerg. Lloyd M. Felsted fra Odense til Aalborg. Leo Bendixen fra Aalborg til Odense. Victor R. Petersen fra Odense til Esbjerg. Robert H. Christensen fra Esbjerg til Odense. Jay Normann Jeppsen fra Esbjerg til Odense. LaMar S. Nef fra Hjørring til København. Grant Stucki fra København til Hjørring. Willard H. Christensen fra Haderslev til Aarhus. Bryce W. Baxter fra Helsingør til Aalborg. Lyle S. Hintze fra Helsingør til Aalborg. Max Landon fra Aarhus til Haderslev.

Afløsninger:

Den 2. Maj 1948 blev Edward P. Larsen, Logan, Utah, hæderligt afløst fra sin Mission. Broder Larsen arbejdede sidst i Odense. Den 10. Maj blev Laurence Nielsen Clark og Jeanette Clark, Delta, Utah, hæderligt afløst fra deres Mission. Broder og Søster Clark arbejdede sidst i Esbjerg.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERENS

Lad os i Dag med stille Sind,
komme til vor Frelser ind,
takke ham for Nadverbord,
altid stole paa hans Ord.

KORLEKTIER

1. Søndag: Johs. 13:13. »I kalde mig Mester og Herre, og I tale ret, thi jeg er det.«

2. Søndag: Johs. 15:10. »Dersom I holde mine Befalinger, skulle I blive i min Kærlighed, ligesom jeg har holdt min Faders Befalinger og bliver i hans Kærlighed.«

3. Søndag: Ap. G. 17:27. »De skulde søge Gud, om de dog kunde føle sig frem og finde ham, thi han er ikke langt fra hver enkelt af os.«

4. Søndag: Rom. 12:16. »Værer enige indbyrdes; tragter ikke efter de høje Ting, men holder Eder til de lave, vorder ikke kloge i Eders egne Tanker.«

5. Søndag: Rom. 12:10. »Værer i Eders Broderkærlighed hverandre inderlig hengivne, forekommer hverandre i at vise Ærbødighed.«

Er vi altid oprigtige i vore Bønner og kommer Bønnen dybt fra Hjertet ledet af den Helligaand, saa ved vi, at vor himmelske Fader hører os.

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet - København